

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

50. Improbus & Potens: Ex Ammiano: in cuius stylo quæ obseruanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

erent mascentium calamistris vibrare casam, cutem corporis levigare, & credere populi
tibus nudis, omniisque alio cultu vigorem virilitatis exponere, in habitum foeminarum deliciisque mollire.

*Arnob. cons. gent. lib. 2. De luxu Regis Indicti vi-
de Q. Curtium l. 8.*

IMPROBVS, ET PO-
TENS.

Descriptio L

*Ex Ammiane l.
27. c. 10.*
In hoc au-
thore stylus
quidem ple-
runque
acerbus est.
Et prefa-
tu, magni
verbes sen-
su.

PER hæ tempora Vulatio Ruthno absolu-
to vita, dum administrat, ad regendam pre-
fecturam prætorianam, ab urbe Probus acci-
tus, claritudine generis, & potentis, & opum
amplitudine cognitus orbis Romano: per
quem vniuersum penè patrimonium sparsa pos-
turque
Hunc quasi gemina quædam, ut poëta fin-
guat, fortuna præperibus pennis vehens; nunc
autem, magni beneficium ostendebat, & amicos altius eri-
gente; aliquotiens insidiatorum dirum, &
per cruentas noxiom similes; & licet potu-
it, quoad vixit, ingentia largiendo, & inter-
pellando potestates assiduas; erat tamen inter-
dum timidus, ad audaces; contra timidos cel-
sus: ut videretur, cum sibi fideret, de cothurno
strepere tragico; & ubi paueret, omni hu-
milio focco.

Arque ut natantium genus elemento suo
expulsum, haud ita diu spirat in terris, ita ille
marcerat absque præfecturis, quas ob iurgia
familiarum ingentium capessere cogebatur;
nunquam innocentium per cupiditates im-
menras, utque multa perpetrarent, impune
dominum suum mergentiam in remp. Neque,
fatendum est, numquam illa magnanimitate
coalitus, cletati, vel seruo agere quiequam
iussit illicitum: si verò eorum quemquam cri-
men ullum compererat admississe, vel ipsa re-
pugnante iustitia, non explorato negotio sine
respectu boni honestique defendebat. Quod
vitium reprehendens, pronuntiat Cicero:
Quid enim interest inter sua forem facti, &
probatorem? aut quid refert utrum voluerim
fieri, an gaudem factum? Suspiciosus tamen,
& minnus suopte ingenio fuit, & lubamatum
arridens, blandiensque, interdum ut noceret.

Si autem perspicuum est in eiusmodi moribus
malum, tum maximè cum celari posse existi-
matur. Ita implacabilis, & tempestivus, si tñdere
quemquam instituisset, ut nec extorari posset,
nec ad ignoscendum erosibus inclinari.

Ideoque autres eius non erant, sed pluribus
videbantur obstructæ: in summis diutinum
& dignitatum culminibus anxius, & solli-
citus, idéoque semper leuibus morbis afflitus.

Nota.

Gemina quedam, ut poëta fingunt, fortuna. Ecce
Responsum foris illud Orphei,

Oīs μὲν γῆρας θεύχης κτεδ· αγαπήν· Θεο-
λογίας.

Oīs ἡρακλεῖν πενίαις, θυμῷ χόλον δεράθη-

νεται.

Illus enim probes diutinarum vim opulentam.

Illus verè malam portatem, animo ira conci-
tans.

(Talis inquit in amicis Probus.)

De Cothurno strepere tragicò.

Insolentia efficit, Megabyzus quo ditta & editta
proponere, ut rex in tragicaria jolet.

Norunt omnes, Cothurnum calceamentum esse
Tragicorum, ut siccum Comæderum.

Martial. l. 8. epist. 3.

Aui iuuat ad tragicos siccum transferre cothur-
no.

Vt natantium genus.

Tlōν γετέλην πύρι dixit Grigor. Nazianz.
orat. 34 Soz. menui l. 1 histor. Eccl. c. 13. Simili pa-
rabola usum refert magnum Antonii, cum diceret,
Monachos, ex tua solitudinem, pices esse extra aqua.
τρόγ λεβ γῆρας θεύχης κτεδ· αγαπήν· Θεο-
λογίας, ωταγ ιστόρημα φέντε τετραγωνικόν.

Clienti, vel seruo iussit. Clientem, vel seruum
Latinus dixisset. Deinde coalitus magnanimitate
redolet Ammianum.

R A B V L A E,

Ammianus sui temporis Rabulas, &c. ita
describit.

Descriptio L I.

Ammianus

AT nunc videre est per eos omnes tractus, Marcell. 4.
violentia & rapacissima genera ho. 30.

Yyy 2 mi-